

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

26 februarie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal în componență:

Președinte – Iurie Diaconu,

Judecători – Ion Guzun, Liliana Catan,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Liliana Leancă în numele inculpatului Mihail Buzovschii, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 25 septembrie 2019, în cauza penală, în privința inculpatului

*Buzovschii Mihail XXXXX, născut la XXXXX,
originar și domiciliat în XXXXX.*

Termenul examinării cauzei:

Instanța de fond de la 25.07.2016 până la 14.03.2018;

Instanța de apel de la 13.04.2018 până la 25.09.2019;

Instanța de recurs de la 03.12.2019 până la 26.02.2020.

a c o n s t a t a t :

1. Prin sentința Judecătoreiei Soroca, sediul Florești din 14 martie 2018, Mihail Buzovschii învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, pentru care cauza penală a fost remisă în instanța de judecată în vederea aplicării măsurilor de constrângere cu caracter medical, a fost încetat în legătură cu faptul că nu a fost dovedită participarea persoanei la săvârșirea acestei infracțiuni.

A fost respinsă acțiunea civilă înaintată de către Lidia Sevcenco privind încasarea prejudiciului material cauzat prin infracțiune de la inculpat în mărime de 2 500 lei, ca fiind neîntemeiată.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a reținut că, cauza penală a fost intentată și ordonanța privind aplicarea măsurilor de constrângere cu caracter medical a fost remisă în instanța de judecată pentru soluționare conform competenței, precum că la 30 iulie 2015, ora 23:30, Mihail Buzovschii aflându-se în s. Prodănești, r-nul Florești, având scopul sustragerii bunurilor materiale ce aparțin altei persoane, ar fi pătruns în beciul amplasat în gospodăria ce aparține cet. Lidia Sevcenco, situat în aceeași localitate, de unde pe ascuns a sustras 5 borcane cu volumul de 0.7 litri cu

jumări cu prețul de 85 de lei pentru un borcan, suma fiind de 425 lei, 13 borcane cu volumul de 0.7 litri cu carne înăbușită, cu prețul unui borcan de 85 lei, suma fiind de 1 105 lei, 13 sticle cu capacitatea de 1.5 litri cu vin cu prețul unei sticle de 20 lei, suma fiind de 260 lei, 8 sticle cu volumul de 1.5 litri cu ulei de floarea soarelui cu prețul unei sticle de 30 lei, suma fiind de 240 lei, 8 borcane cu volumul de 3 litri cu compot cu prețul unui borcan de 30 lei, suma fiind de 240 lei, 8 borcane cu volumul de 0.5 litri cu magiun, cu prețul unui borcan de 25 lei, suma fiind de 200 lei, un borcan cu castraveți cu volumul de 1 litru, cu prețul de 30 lei, astfel cauzând proprietarei o pagubă materială considerabilă în sumă de 2 500 lei.

3. Nefiind de acord cu sentința în cauză, a declarat apel procurorul prin care a solicitat casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Mihail Buzovschii să fie recunoscut vinovat de comiterea faptei prejudiciabile prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. c), d), Cod penal și a-1 absolvi de răspundere penală, pe motivul că fapta prejudiciabilă săvârșită de către acesta a fost comisă în stare de iresponsabilitate, cu aplicarea în privința ultimului a măsurilor de constrângere cu caracter medical.

În motivarea apelului a invocat netemeinicia sentinței instanței de fond, menționând, că prin acțiunile sale intenționate, inculpatul a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, după semnele calificative: *furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșit prin pătrundere în încăpere cu cauzarea de daune în proporții considerabile.*

De asemenea, procurorul a menționat că probele administrate în respectiva cauză penală demonstrează vinovăția inculpatului indubitabil, însă instanța de fond eronat a apreciat aceste probe.

3.1. Împotriva sentinței a declarat apel avocatul Liliana Leancă în numele inculpatului Mihail Buzovschii, care a solicitat repunerea apelului în termen din motivul omiterii termenului de atac, or, despre sentința motivată a aflat la data de 27 iunie 2018 în ședința Curții de Apel Bălți, casarea sentinței instanței de fond cu pronunțarea potrivit modului stabilit pentru prima instanță a unei hotărâri noi, prin care Mihail Buzovschii să fie achitat din motivul că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal și de a se refuza în aplicarea față de acesta a măsurilor de constrângere cu caracter medical, în motivarea apelului declarat invocând ilegalitatea și netemeinicia sentinței instanței de fond.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 25 septembrie 2019, a fost respins ca fiind depus peste termen apelul declarat de către Liliana Leancă, admis apelul declarat de către procuror casată parțial sentința și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează:

„Se constată că Mihail Buzovschii a comis infracțiunea prevăzută de art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal în stare de iresponsabilitate. În temeiul art. 23 alin. (1) Cod penal, Mihail Buzovschii se absolvă de răspunderea penală pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, pe motivul comiterii faptei în stare de iresponsabilitate.

Se aplică față de Mihail Buzovschii măsuri de constrângere cu caracter medical sub formă de internare în instituție psihiatrică cu supraveghere obișnuită.

Încasează de la Mihail Buzovschii în beneficiul lui Lidia Șevcenco prejudiciul material în sumă de 2 355 lei.

În rest se mențin dispozițiile sentinței instanței de fond”.

4.1. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel cu referire la apelul declarat de către avocata Liliana Leancă a menționat că, reieșind din materialele cauzei, se constată că, sentința Judecătorei Soroca, sediul Florești în privința lui Mihail Buzovschii a fost adoptată la 14 martie 2018. Potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată a instanței de fond din 02 februarie 2018 (f.d.59), ședința a avut loc în prezența tuturor participanților: procurorului Violeta Cebanciuc, avocatului Liliana Leancă, reprezentantului legal al inculpatului - Nicolae Buzovschii, nefiind prezentă doar partea vătămată Lidia Șevcenco, ședința care a fost întreruptă pentru data de 01 martie 2018 pentru pronunțarea sentinței motivate. Totodată, potrivit încheierii judecătorului din 01 martie 2018, s-a dispus amânarea pronunțării motivate în cauza penală de învinuire a lui Mihail Buzovschii pentru data de 14 martie 2018 (f.d.61). Potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată, la data de 14 martie 2018 a fost pronunțată sentința motivată, în proces nefiind prezent niciun participant (f.d.62). Astfel, potrivit materialelor cauzei și anume la f.d. 69, vol. II, este anexată scrisoare potrivit căreia copia sentinței motivate în privința lui Mihail Buzovschii a fost expediată tuturor participanților, inclusiv și apărătorului Liliana Leancă. Conform avizului anexat la dosar (f.d.71, vol. II), copia sentinței motivate a fost recepționată de CA „Leanca Liliana” la data de 19 martie 2018.

La caz, instanța de apel a menționat că pentru 23 mai 2018 a fost preconizată ședința de judecată a instanței de apel, la care avocatul nu a participat, totodată, expediind o cerere privind amânarea ședinței de judecată, pe când apelul a fost înaintat abia la 12 iulie 2018. Ținând cont de faptul că, sentința instanței de fond a fost pronunțată la 14 martie 2018, inculpatul fiind apărut de avocatul Liliana Leancă, pentru care termenul de apel curge de la data pronunțării sentinței, mai mult, la data de 19 martie 2018 fiind recepționată de CA ”Leancă Liliana”, apelul fiind înaintat la 12 iulie 2018, instanța de apel l-a respins ca fiind depus peste termen, or, careva motive întemeiate de întârziere a depunerii apelului nu au fost invocate și nu s-au stabilit.

Cu referire la apelul declarat de procuror, instanța de apel l-a admis și a indicat că, soluția instanței privind încetarea procesului penal în privința inculpatului Mihail Buzovschii în legătură cu faptul că nu a fost dovedită participarea persoanei la săvârșirea infracțiunii incriminate în baza art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, este una pripită din următoarele considerente.

Instanța de apel a menționat că, la examinarea cauzei respective instanța de fond nu a ținut cont de prevederile art. 93-101, 26-27 Cod de procedură penală, instanța nu a cercetat cauza mult aspectual, nu a dat aprecieri probelor prezentate prin prisma pertinentei, concludenței, coroborării lor, în baza probelor acumulate nu a reținut just starea de fapt pe cauză.

Astfel, soluția instanței de fond privind încetarea procesului penal în privința lui Mihail Buzovschii în baza art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, pe motiv că nu a fost dovedită participarea persoanei la săvârșirea acestei infracțiuni este neîntemeiată și pripită și contravine bazei probante existente pe cauză, cercetată în instanța de apel.

În această ordine de idei, instanța de apel a constatat că, Mihail Buzovschii fiind recunoscut iresponsabil în baza raportului de expertiză medico-legală psihiatrică nr.36a-216 din 11.08.2015, acționând fără discernământ, ne dându-și seama de acțiunile sale, ne fiind în stare a dirija cu ele, în perioada lunii iulie 2015 până la 30.07.2015 inclusiv, cu scopul sustragerii bunurilor materiale ce aparțin altei persoane în trei etape a pătruns în beciul amplasat în gospodăria cet Lidia Șevcenco din s. Prodănești, r-nul Florești, de unde a sustras 5 borcane cu volumul de 0,7 litri cu jumări, la prețul de 85 lei pentru un borcan, suma pagubei fiind de 425 lei, 13 borcane cu volumul de 0,7 litri cu carne înăbușită, la prețul de 85 lei pentru un borcan, suma pagubei fiind de 1 105 lei, 13 sticle cu volumul de 1,5 litri cu vin, prețul unei sticle fiind de 20 lei, suma pagubei fiind de 260 lei, 8 sticle cu volumul de 1,5 litri cu ulei de floarea soarelui, prețul unei sticle fiind de 30 lei, suma pagubei fiind de 240 lei, 8 borcane cu volumul de 3 litri cu compot, la prețul de 30 lei pentru un borcan, suma pagubei fiind de 240 lei, 8 borcane cu volumul de 0.5 litri cu magiun, prețul unui borcan fiind 25 lei, suma fiind de 200 lei, un borcan cu castraveți cu volumul de 1 litru la prețul de 30 lei, prin ce a cauzat proprietarei pagubă materială în sumă de 2 500 lei.

Astfel, instanța de apel a menționat că, nu poate fi reținută concluzia instanței că, *„prin coroborarea tuturor probelor, chiar dacă și se conturează faptul că la acea dată persoana s-a aflat în gospodăria părții vătămate, a pătruns în beci și a sustras careva produse alimentare și vin, totuși nu a fost în stare să sustragă toate produsele indicate în ordonanță la acea dată și acea oră, or, un simplu calcul matematic masa produselor este de aproximativ 75 kg, și aceste produse nu au putut să încapă în două genți”*. Or, conform ordonanței de ridicare și procesului-verbal de ridicare ambele din 11.08.2015, de la Mihail Buzovschii

au fost ridicate produse alimentare sustrase de la Lidia Sevcenco și anume: un borcan de castraveți murați cu capacitatea de 1 litru, un borcan din sticlă cu volumul de 0.7 ml cu carne, un borcan de compot cu volumul de 3 litri (f.d.43, 44), care prin ordonanța din 11.08.2015 au fost recunoscute ca corpuri delictive și care aparțin părții vătămate, fiindu-i restituite ultimei.

Totodată, conform declarațiilor părții vătămate Lidia Sevcenco și martorului Vera Șevcenco, instanța de apel a constatat că, la 30 iulie 2015, l-au văzut anume pe Mihail Buzovschii, care a ieșit din beci cu două genți, totodată descriind și hainele în care era îmbrăcat. Au mai declarat că, pe acesta îl cunosc, deoarece este consătean. Tot ele au declarat că sustragerile au fost de mai multe ori, ele văzându-l doar la 30 iulie.

Necătând la faptul că vinovăția inculpatului a fost demonstrată indubitabil instanța de apel a ajuns la concluzia de a-l absolvi pe Mihail Buzovschii de răspundere penală din următoarele considerente. Conform art. 23 alin. (1) Cod penal, urmează că, nu este pasibilă de răspundere penală persoana care, în timpul săvârșirii unei fapte prejudiciabile, se afla în stare de iresponsabilitate, adică nu putea să-și dea seama de acțiunile ori inacțiunile sale sau nu putea să le dirijeze din cauza unei boli psihice cronice, a unei tulburări psihice temporare sau a altei stări patologice. Față de o asemenea persoană, în baza hotărârii instanței de judecată, pot fi aplicate măsuri de constrângere cu caracter medical, prevăzute de prezentul cod.

Astfel, instanța de apel a constatat că, conform actului nr. 36a-2016 de expertiză psihiatrico-legală efectuată în condiții de ambalator din 20 noiembrie 2015 și finisată la 26 ianuarie 2016, Mihail Buzovschii suferă de schizofrenie formă simplă. Starea de defect mixt, care se confirmă prin date anamnestiche despre debutul bolii cu tulburări comportamentale pronunțate, dipsomanii, dezadaptare socială, agresivitate nemotivată, care au necesitat specializări repetate în staționare de psihiatrie, cât și datele examenului psihic prezent, care depistează la el aplatizare emoțională, gândire lentă, fragmentară cu alunecări discernământ critic absent. În perioada comiterii infracțiunii ce i se impută, după cum reiese din materialele cauzei penale și examenul psihic prezent, expertizatul se afla în stare psihică descrisă mai sus, a acționat fără discernământ, și deci necesită a fi recunoscut iresponsabil (f.d. 94).

Totodată, conform raportului de expertiză medico-legală psihiatrică nr. 242a-216, supliment la actul precedent (36a-216), urmează că Mihail Buzovschii are nevoie de măsuri de constrângere cu regim obișnuit de supraveghere, ultimul neputând participa la careva acțiuni de urmărire penală.

În circumstanțele date, instanța de apel a ajuns la concluzia că, Mihail Buzovschii a comis faptele incriminate fiind în stare de iresponsabilitate, față de

ultimul urmând a fi aplicate măsuri de siguranță cu caracter medical cu îndreptarea la tratament prin constrângere în spital de psihiatrie cu supraveghere obișnuită.

Cu referire la acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Lidia Sevcenco de încasare a prejudiciului cauzat prin infracțiune de către Mihail Buzovschii, a admis-partial din următoarele motive.

Astfel, conform celor constatate și reținute în ședința instanței de apel, părții vătămate prin infracțiune i-a fost cauzat un prejudiciu în mărime de 2 500 lei, totodată fiindu-i restituite 3 borcane cu produse în sumă totală de 145 lei, prejudiciul rămas nerestituit fiind de 2 355 lei, sumă care urmează a fi încasată de la inculpat.

5. Împotriva deciziei declară recurs ordinar avocata Liliana Leancă în numele inculpatului, prin care în temeiurile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatul Mihail Buzovschii să fie achitat de sub învinuirea înaintată din motiv că în acțiunile inculpatului lipsește componența de infracțiune imputată prin rechizitoriu, cu dreptul la reabilitare.

În motivarea celor solicitate, avocata susține dezacordul cu aprecierea probelor de către instanța de apel.

Totodată, apărătorul critică poziția instanței de apel de respingere a apelul declarat de către ultima ca depus peste termen, or, decizia de condamnare a inculpatului în cele imputate este bazată doar pe presupuneri, iar respingerea apelului i-a încălcat inculpatului dreptul la apărare și la un recurs efectiv.

De asemenea, recurenta remarcă că, instanța de apel eronat la admiterea acțiunii civile înaintată de către partea vătămată nu a ținut cont de art. 1409 Cod civil prin care se stipulează că, persoana cu capacitate de exercițiu care a cauzat un prejudiciu aflându-se în imposibilitatea de a conștientiza sau dirija acțiunile sale nu răspunde pentru prejudiciu.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Liliana Leancă în numele inculpatului, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, ținând cont de opinia procurorului expusă în referință, prin care solicită inadmisibilitatea recursului declarat, Colegiul penal constată că acesta este inadmisibil, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă

inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Analizând motivele indicate în textul recursului, Colegiul penal stabilește că, de fapt, recurentul contestă modalitatea de apreciere a probelor de către instanța de apel, considerând că acestea sunt insuficiente și nu dovedesc cu certitudine că faptele incriminate în actul de învinuire au fost comise de către Mihail Buzovschi.

La acest capitol, instanța de recurs subliniază că, procedura de apreciere a probelor ține de starea de fapt a cauzei, care a fost deja statuată de către instanța de apel, de competența căreia este stabilirea stării de fapt. Instanța de recurs este în drept să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și s-o caseze, atunci când se constată comiterea unei erori de drept, însă va ține seama de starea de fapt deja constatată prin hotărârea judecătorească devenită definitivă.

Această concluzie se desprinde din prevederile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, care prin temeiurile enumerate în pct. 1)-16) oferă dreptul de casare numai dacă se constată o eroare de drept.

Aprecierea probelor ca temei de recurs nu se specifică în norma vizată, iar dezacordul unei părți în acest sens nu echivalează cu o eroare ce ar constitui temei de casare a unei hotărâri de condamnare.

Cu referire la alegațiile apărării precum că, instanța a admis o eroare gravă de fapt, Colegiul penal în această ordine de idei specifică că, pentru a constitui caz de casare, eroarea de fapt trebuie să fie gravă, adică, pe de o parte, să fi influențat soluția cauzei, iar pe de altă parte să fie vădită, neîndoielnică. Eroarea gravă de fapt nu privește dreptul de apreciere a probelor, ci discrepanța între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o susține.

Dar, verificând probatoriul administrat în cauză, prin prisma argumentelor invocate de către recurent, Colegiul penal le consideră ca nefondate, în sensul că vinovăția inculpatului de săvârșirea infracțiunii incriminate se dovedește indubitabil din probele acumulate și că, la caz, nu a fost comisă nicio gravă eroare de fapt de către instanța de apel la judecarea cauzei, care ar duce la casarea hotărârii atacate și adoptarea unei alte soluții.

Totodată, Colegiul penal remarcă că, apărătorul eronat interpretează circumstanțele cauzei cu privire la faptul că instanța de apel la soluționarea acțiunii civile nu a luat în calcul faptul că potrivit prevederilor art. 1409 Cod civil prin care se stipulează că, persoana cu capacitate de exercițiu care a cauzat un prejudiciu aflându-se în imposibilitatea de a conștientiza sau dirija acțiunile sale nu răspunde pentru prejudiciu.

Astfel, Colegiul penal subliniază că, potrivit dispozițiilor art. 387 Cod de procedură penală, instanța de judecată la soluționarea acțiunii civile decide: (1) *O dată cu sentința de condamnare, instanța de judecată, apreciind dacă sunt dovedite temeiurile și mărimea pagubei cerute de partea civilă, admite acțiunea civilă, în tot sau în parte, ori o respinge.* (2) *În cazul când se dă o sentință de achitare, instanța: 1) respinge acțiunea civilă dacă nu s-a constatat existența faptei incriminate sau fapta nu a fost săvârșită de inculpat; 2) nu se pronunță asupra acțiunii civile dacă inculpatul a fost achitat pentru că nu sînt întrunite elementele infracțiunii sau există una din cauzele care înlătură caracterul penal al faptei, prevăzute în art.35 al Codului penal.* (3) *În cazuri excepționale când, pentru a stabili exact suma despăgubirilor convenite părții civile, ar trebui amânată judecarea cauzei, instanța poate să admită, în principiu, acțiunea civilă, urmînd ca asupra cuantumului despăgubirilor convenite să hotărască instanța civilă.*

În urma celor menționate mai sus, Colegiul penal atrage atenția asupra faptului că, inculpatul se face vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. c) și d) Cod penal, iar în temeiul art. 23 Cod penal, este absolvit, deoarece a comis fapta în stare de iresponsabilitate, însă ultimul urmează să repare prejudiciul material comis prin infracțiune, or, instanța de apel a apreciat drept dovedite temeiurile și mărimea pagubei cerute de partea civilă și nu suntem în prezența unei sentințe de achitare sau cazuri excepționale.

Mai mult decât atât, Colegiul penal face trimitere la Titlul VII „Chestiuni patrimoniale în procesul penal”, care în Capitolul I prevede soluționarea acțiunii civile în procesul penal, astfel judecarea acțiunii civile în procesul penal, indiferent de valoarea acțiunii, se efectuează de către instanța de competența căreia este cauza penală. La adoptarea sentinței de acuzare sau de aplicare a *măsurilor de constrângere cu caracter medical*, instanța *soluționează și acțiunea civilă prin admiterea ei, totală sau parțială, ori prin respingere* (vezi art. 225 Cod de procedură penală).

Așadar, Colegiul penal subliniază că, instanța de apel corect la judecarea acțiunii civile în procesul penal a soluționat chestiunile cu privire la prejudiciul cauzat prin infracțiune de o persoană în privința căreia au fost aplicate măsuri de constrângere cu caracter medical.

Din acest punct de vedere se constată că, de fapt, în cauză nu s-a comis erorile de drept la care face referință recurentul și, deci, nu persistă temeiul de casare a soluției adoptate, iar pedeapsa aplicată inculpatului este echitabilă faptelor comise.

Așadar, verificînd procesul-verbal al ședinței de judecată a instanței de apel și lecturînd textul deciziei, rezultă că instanța ierarhic inferioară a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate, și a motivat soluția adoptată punînd la baza acesteia probele administrate și verificate în cadrul ședinței instanței de apel.

Colegiul penal reține că, motivul invocat de recurent, precum că „*nu au fost întrunite elementele infracțiunii*”, constituie o interpretare subiectivă a sa, or, instanța de apel corect a constatat că, în acțiunile lui Mihail Buzovschii, sunt prezente toate elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, faptă comisă în stare de iresponsabilitate, argumente pe care instanța de recurs le acceptă și pentru a evita repetări inutile le însușește.

Instanța de recurs ordinar face trimitere în acest sens la prevederile art. 499 Cod de procedură penală, care prevăd că „*Dacă consideră dovedit faptul că persoana în cauză a săvârșit o faptă prejudiciabilă, prevăzută de legea penală, în stare de iresponsabilitate sau că această persoană, după ce a săvârșit infracțiunea, s-a îmbolnăvit de o boală psihică cronică, care o face să nu-și dea seama de acțiunile sale sau să nu le poată dirija, instanța de judecată adoptă, conform art.23 din Codul penal, fie o sentință de absolvire a acestei persoane de pedeapsă sau, după caz, de răspundere penală, fie de liberare de pedeapsă și de aplicare față de ea a unor măsuri de constrângere cu caracter medical, indicând care anume din ele trebuie aplicată, sau o sentință de încetare a procesului și de neaplicare a unor astfel de măsuri în cazurile când, prin caracterul faptei săvârșite și starea sănătății sale, persoana nu prezintă pericol pentru societate și nu are nevoie de tratament forțat*”.

Așadar, Colegiul penal verificând decizia instanței de apel sub aspectul motivelor invocate în recurs ordinar, conchide că instanța de apel a pronunțat o decizie motivată sub toate aspectele și corect a aplicat legislația națională în acest sens.

În asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de instanța de apel. În cazul în care acesta și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției acestor instanțe (*vezi cauza CtEDO Latourinerie din 10 decembrie 2002*).

Prin urmare, erorile de drept invocate de recurent, prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului, iar din aceste considerente recursul urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

d e c i d e :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Liliana Leancă în numele inculpatului Mihail Buzovschii, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții

de Apel Bălți din 25 septembrie 2019, în cauza penală în privința lui *Buzovschii Mihail XXXXX*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la *26 martie 2020*.

Președinte:

Iurie Diaconu

Judecători:

Ion Guzun

Liliana Catan